

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Bjelovaru
Bjelovar, Šetalište dr. I. Lebovića 42.

Poslovni broj: P-26/2022-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Bjelovaru, po sucu Tomislavu Mrazoviću, u pravnoj stvari tužitelja CIPICCO d.o.o. u stečaju, Zagreb, Rockefellerova 36, OIB: 41706469731, zastupan po stečajnom upravitelju Nenadu Homaru iz Koprivnice a on po punomoćniku Damiru Barišiću odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Damir Barišić – Vedran Barišić u Koprivnici, protiv tužene Republike Hrvatske OIB: 52634238587, zastupane po zastupniku po zakonu Županijskom državnom odvjetništvu u Bjelovaru i umješača na strani tužitelja WWW PRESS d.o.o. Zagreb, Pavla Hatza 3, OIB. 30442616078, zastupan po zakonskom zastupniku Anti Samardžiću iz Zagreba, radi proglašenja pljenidbe i prijenosa u postupku izravne naplate nedopuštenom, nakon zaključenja glavne i javne rasprave dana 20. ožujka 2024. godine, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zastupnika po zakonu tužene, 3. svibnja 2024.

p r e s u d i o j e

I Proglašava se nedopuštenom pljenidba i prijenosa novčane tražbine po Zahtjevu za izravnu naplate koju je tuženik Financijskoj agenciji Zagreb, pokrenuo na temelju ovršne odluke upravnog tijela, rješenja o troškovima izvršenja Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprava za inspekcijske poslove, Područni ured u Splitu, Klasa: UP/I-363-02/12-02/02548 od 25. rujna 2015. i rješenja o ispravci greške od 28. rujna 2015. koja odluka je dana 2. listopada 2015. postala ovršna, te se ukidaju sve provedene ovršne radnje.

II Tuženik je dužan tužitelju naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 38.538,61 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj CIPICCO d.o.o. u stečaju, Zagreb podnio je tužbu protiv tužene Republike Hrvatske radi proglašenja pljenidbe i prijenosa u postupku izravne naplate nedopuštenom. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi da je tužitelj Općinskom građanskom sudu u Zagrebu dana 6. ožujka 2020. podnio Zahtjev radi odgode ovrhe koju je tuženik Financijskoj agenciji pokrenuo Zahtjevom za izravnu naplatu novčane tražbine na temelju ovršne odluke upravnog tijela, rješenja o troškovima izvršenja Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprava za inspekcijske poslove, Područni ured u Splitu, Klasa: UP/I-363-02/12-02/02548 od 25. rujna 2015. i rješenja o ispravci greške od 28. rujna 2015. koja je odluka dana 2. listopada 2015. postala

ovršna. Rješenjem tog suda poslovni broj: Ovr-906/2020-3 od 12. svibnja 2020. odbijen je prijedlog za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaprimljenih sredstava u postupku izravne naplate, dok je Zaključkom pod istom poslovnom oznakom tužitelj upućen da u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa u postupku izravne naplate nedopuštenom, zbog razloga propisanog odredbom čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona. Tužitelj je sasvim slučajno saznao da je tuženik Financijskoj agenciji Zagreb podnio Zahtjev za izravnu naplatu novčane tražbine na temelju ovršne odluke upravnog tijela, tješenja o troškovima izvršenja Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprava za inspekcijske poslove, Područni ured u Splitu, Klasa: UP/I-363-02/12-02/02548 od 25. rujna 2015. i rješenja o ispravci greške od 28. rujna 2015. koja odluka je 2. listopada 2015. postala ovršna, koji Zahtjev za izravnu naplatu je prihvaćen a da prethodno tužitelj nije obaviješten. Tužitelj je u postupku koji je proveo Trgovački sud u Zagrebu u predmetu poslovni broj: St-2948/2016. rješenjem od 22. rujna 2016. odobreno sklapanje predstečajne nagodbe. Odluka o sklapanju predstečajne nagodbe je dana 6. listopada 2016. postalo pravomoćno i ovršno u kojem postupku tužena nije prijavila predmetnu tražbinu iz toč. 3. ove tužbe. Dakle, samom činjenicom što tuženik u postupku predstečajne nagodbe nije prijavio tražbinu koja je postala izvršna dana 2. listopada 2015. a koji postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu je pravomoćno dovršen dana 6. listopada 2016. nije ispunjen zakonski preduvjet kojim je tuženoj prihvaćen zahtjev za izravnu naplatu novčane tražbine, pljenidbe i prijenosa temeljem odluke koja je postala izvršna prije donošenja rješenja, kojim tužitelju odobreno sklapanje predstečajne nagodbe. Nadalje tijekom postupka tužitelj navodi da su netočni navodi tužene u odgovoru na tužbu da je tužba neuredna za raspravljanje, obzirom da je u istoj jasno određen tužbeni zahtjev, te su istaknute činjenice na kojima tužitelj temelji svoj zahtjev, štoviše, parnica je pokrenuta nakon što je Općinski građanski sud u Zagrebu, Zaključkom pod poslovnim borjem Ovr-906/2020-3 od 12. svibnja 2020. tužitelju dodijelio rok od 15 dana da pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa u postupku izravne naplate nedopuštenim, zbog razloga propisanog odredbom čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona. Nadalje u odnosu na osporavanje cjelokupnog tužbenog zahtjeva, tužitelj drži paušalnim i usmjerenim isključivo na odugovlačenje postupka, zakonski preduvjet za pokretanje izravne naplate, nije bio ispunjen, što je u tužbi jasno istaknuto, obzirom da u postupku predstečajne nagodbe, tuženik nije prijavio tražbinu, što je notorno, koju činjenicu tuženik niti ne osporava. Stav tužene kako eventualni propust da prijavi svoju tražbinu u postupku predstečajne nagodbe ne dovodi do gubitka prava na odvojenu naplatu u smislu čl. 42. st. 3. ZFPPN-a, pozivajući se na odluku Županijskog suda u Zagrebu GŽ-849/16 od 14. veljače 2017. je potpuno pogrešno tumačenje citirane odredbe, obzirom da se za konkretnu pravnu situaciju primjenjuje odredba propisana u čl. 443. Stečajnog zakona. Dakle, samom činjenicom što tužena u postupku predstečajne nagodbe je propustila prijaviti potraživanje, koje je predmet ove parnice, ne može ostvariti pravo na naplatu, nakon što je Trgovački sud u Zagrebu donio rješenje poslovni broj: St-2948/2016 od 22. rujna 2016. kojim se odobrava predstečajna nagodba, u kojem rješenju nije predmetna tražbina, što je u više recentnih odluka žalbenih sudova utvrđeno. Zašto je tužena propustila prijaviti predmetnu tražbinu koja je prema podacima iz Zahtjeva

za izravnu naplatu dospjela 2. listopada 2015., dakle, prije pokretanja predstečajne nagodbe i čime je bila motivirana, tužitelj ne drži potrebnim ulaziti u razloge, obzirom na činjenicu da je tužena na raspolaganju imala informacije o tijeku postupka predstečajne nagodbe koju je vodila Financijska agencija na prijedlog tužitelja. Iznošenje tužene u odgovoru na tužbu kako je tužitelju već odgođena ovrha je tendenciozno i pogrešno tumačenje odluke Vlade Republike Hrvatske, obzirom da se navedena odluka ne primjenjuje na pravne, već samo na fizičke osobe. Tužitelj ima posredna saznanja da je tužena i te kako zainteresirana za gašenje tužitelja, što argumentira činjenicom da je Financijskoj agenciji Zagreba izdala nalog da žurno protiv tužitelja pokrene stečajni postupak, kojem nalogu Financijska agencija Zagreb je i udovoljila, tako da je predmet kod Trgovačkog suda u Zagrebu prioritetno i zaprimljen, te je žurno presigniran Trgovačkom sudu u Bjelovaru, koji su je također donio odluku o pokretanju stečajnog postupka, iako radi pretrpanosti sudova odluka o pokretanju stečajnog postupka sudovi donose i po nekoliko godina, nakon pokretanja postupka. Iz navedenog je razvidno kako nisu postojale zakonske pretpostavke za podnošenje zahtjeva za izravnu naplatu, a obzirom da se u konkretnoj pravnoj stvari radi o pravnom pitanju to se ustraje na žurnom postupanju tim više što je u tijeku stečajni postupak, koji po tužitelju može imati fatalne posljedice. Kao dokaze svojih tvrdnji tužitelj u svrhu dokaza predlaže da sud izvrši uvid u Rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj: Ovr-159/2020-2 od 21. siječnja 2020., izvrši uvid u žalbu ovršenika od 13. veljače 2020., izvrši uvid u presudu Županijskog suda u Varaždinu GŽ-2555/14., izvrši uvid u presudu Visokog trgovačkog suda RH PŽ-2927/14., izvrši uvid u spise Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj: St-167/2020 i spis St-516/2020., izvrši uvid u rješenje o imenovanju privremenog stečajnog upravitelja od 25. kolovoza 2020., da se u svrhu dokaza saslušaju zakonski zastupnici stranaka, pa da nakon toga sud tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti te potražuje trošak prema troškovniku koji je priložio u spis.

2. U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tužena ističe da je tužba tužitelja neuredna za raspravljanje, jer ista nema potreban sadržaj sukladno odredbi čl. 186. u svezi s odredbom čl. 106. i 109. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 1/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP). Tužitelj navodi da je odobrena predstečajna nagodba, da tražbina utvrđena navedenom ovršnom ispravom nije prijavljena u tom postupku, međutim, tužitelj ne dostavlja ni jedan dokaz o tome, slijedom navedenog, tužena predlaže da sud pozove tužitelja na otklanjanje navedenih nedostataka, a ako tužitelj iste ne otkloni, predlaže se postupiti sukladno odredbi čl. 109. ZPP, te tužbu odbaciti. Čak i kad bi tužitelj otklonio gore navedene nedostatke, opreza radi, Republika Hrvatska osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Netočni su navodi tužitelja da nije ispunjen zakonski preduvjet za pokretanje izravne naplate jer predmetna tražbina nije prijavljena u postupku predstečajne nagodbe (što tužitelj ničim ne dokazuje). Naime, cilj postupka predstečajne nagodbe je da se dužniku koji je postao nelikvidan i/ili insolventan omogući financijsko restrukturiranje na temelju kojeg će postati likvidan i solventan, te da se vjerovnicima omoguće povoljniji uvjeti namirenja njihovih tražbina od uvjeta koje bi vjerovnik ostvario da je protiv dužnika pokrenut stečajni postupak. Pravna posljedica otvaranja postupka predstečajne

nagodbe eventualni propust vjerovnika da prijavi svoju tražbinu, kao i propust dužnika da u predstečajnoj nagodbi naznači spornu tražbinu u izvješću o financijskom poslovanju dužnika na način da naznači popis obveza prema dužnicima u smislu čl. 42. st. 2. ZFPPN-a ne dovodi do gubitka prava na odvojenu naplatu protiv dužnika. Naime, prijavljivanje tražbine u predstečajnoj nagodbi nije samo dužnost vjerovnika, već je to i obveza dužnika da navede sve tražbine u izvješću. Nadalje neosnovan je prijedlog tuženika za odgodom ovrhe. Nikakvu štetu tužitelj ne trpi, ovo tim više jer je Vlada Republike Hrvatske donijela odluku o produženju roka trajanja posebnih okolnosti te je u točki II produžen rok trajanja posebnih okolnosti propisan čl. 8. st. 1. Zakona o interventnim mjerama u ovršnim i stečajnim postupcima u vrijeme trajanja posebnih okolnosti ("Narodne novine" br. 53/20) do zaključno 18. listopada 2020., drugim riječima tužitelju je već odgođena ovrha. Predlaže da sud nakon provedenih dokaza odbije tužitelja s tužbenim zahtjevom kao neosnovanim i potražuje trošak prema troškovniku kojeg je priložio.

3. U tijeku dokaznog postupka sud je u svrhu dokaza izveo dokaz uvidom u Zahtjev ovršenika radi odgode ovrhe (list 6-7 spisa), uvidom u Rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj: Ovr-906/2020-3 od 12. svibnja 2020. (list 8-10 spisa), uvidom u Rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj: 5 St-516/2020-2 od 25. kolovoza 2020. (list 31-33 spisa), uvidom u tužbu u spisu Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj: P-12/2022. u tom predmetu tužitelja CIPICCO d.o.o. u stečaju, protiv tužene Republike Hrvatske radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine (list 160-163 spisa), uvidom u Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama vjerovnika II Višeg isplatnog reda Trgovačkog suda u Bjelovaru u stečajnom postupku nad dužnikom CIPICCO d.o.o. u stečaju, poslovni broj: 5 St-516/2020-38 od 27. kolovoza 2021. (list 164-169 spisa), uvidom u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj: Ovr-906/2020., te u spis Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: St-2948/2016., dok druge dokaze sud nije izvodio jer je smatrao činjenično stanje dovoljno utvrđenim, pa je sve tako provedene dokaze ocijenio u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22, - u daljnjem tekstu: ZPP), te utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan, zbog čega je presudio kao u izreci ove presude.

4. Između stranaka u ovom parničnom predmetu radi se o pravnom pitanju dopuštenosti ovrhe pljenidbom i prijenosom novčane tražbine po Zahtjevu za izravnu naplatu koju je sada tuženik Republika Hrvatska pokrenuo pred Financijskom agencijom na temelju ovršne odluke Rješenja Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Uprave za inspekcijske poslove, Područni ured u Splitu a koja je Odluka postala ovršna 2. listopada 2015. godine, time da je sada tužitelju u postupku koji je proveo Trgovački sud u Zagrebu u predmetu pod poslovnim brojem St-2948/2016. Rješenjem tog suda od 22. rujna 2016. odobreno sklapanje predstečajne nagodbe sa njegovim vjerovnicima a koja odluka o sklapanju predstečajne nagodbe je postala pravomoćna i ovršna dana 6. listopada 2016. godine, dok je Rješenjem Trgovačkog suda u Bjelovaru pod poslovnim brojem St-516/2020. od 2. ožujka 2021. otvoren

stečajni postupak nad sada tužiteljem, obzirom da se tužitelj poziva na odredbu čl. 443. Stečajnog zakona a tuženik poziva na odredbu čl. 42. st. 2. ZFPPN-a.

5. Iz uvida u spis Općinskog građanskog suda u Zagreb poslovni broj: Ovr-906/2020. i to uvida u Rješenje istog suda pod poslovnim brojem: Ovr-906/2020-3 od 9. svibnja 2020. kao i uvida u Zahtjev ovršenika a sada tužitelja od 6. ožujka 2020. godine radi odgode ove ovrhe, sud je utvrdio da je sada tuženik kao ovrhovoditelj podnio Zahtjev za pljenidbu i prijenos novčane tražbine izravnom naplatom kod FINA-e na temelju ovršne odluke Upravnog tijela Rješenja Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Uprave za inspekcijske poslove, Područni ured u Splitu koja je postala ovršna isprava 2. listopada 2015. godine, te da je ova ovrha još uvijek u tijeku jer sve do sada nije dovršena.

6. Iz uvida u spis Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem: St-2948/2016. i uvida u Rješenje tog suda pod poslovnim brojem St-2948/2016-12 od 22. rujna 2016., ovaj sud je utvrdio da je tim Rješenjem odobreno sklapanje predstečajne nagodbe u postupku nad dužnikom CIPICCO d.o.o. a sada tužiteljem sa njegovim vjerovnicima te da je ova odluka postala pravomoćna 6. listopada 2016., kao i da u tom rješenju nije naveden kao vjerovnik Republika Hrvatska sa iznosom tražbine u visini od 5.121.587,54 kune, dok u istom predmetu u rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama FINA-e Klasa: UP-I/110/07/15-01/8346 Urbroj: 04-06-15-8346-26 Nagodbenog vijeća: HR02 od 3. studenog 2015. godine, odnosno u tablici utvrđenih tražbina pod rednim brojem 11 utvrđena i priznata tražbina vjerovniku Republici Hrvatskoj, Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja u iznosu od 5.536.066,42 kuna.

7. Iz uvida u spis Trgovačkog suda u Bjelovaru pod poslovnim brojem: St-516/2020. kao i uvidom u Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama vjerovnika II Višeg isplatnog reda u tom stečajnom postupku koji se vodi nad dužnikom CIPICCO d.o.o. u stečaju, a sada tužiteljem, te uvidom u spis ovog suda pod poslovnim brojem P-12/2022. odnosno u tužbu sada tužitelja CIPICCO d.o.o. u stečaju, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine, ovaj sud je utvrdio da je stečajni postupak nad CIPICCO d.o.o. u stečaju otvoren dana 2. ožujka 2021. rješenjem ovog suda pod poslovnim brojem: St-516/2020., te da je vjerovniku RH osporena ova tražbina u iznosu od 7.058.870,32 kuna, kao tražbina vjerovnika II Višeg isplatnog reda u ovom stečajnom postupku koja u sebi sadrži tražbinu temeljem izvršnog rješenja o troškovima izvršenja na iznos glavnice od 5.121.587,64 kune od 25. rujna 2015. zajedno sa zateznim kamatama prema obračunima kamata br. 30 i br. 31, što sve zajedno daje iznos osporene tražbine u visini od 7.058.870,32 kuna.

8. Iz tako provedenih dokaza proizlazi da sada tuženik nastoji provesti ovrhu na novčanim sredstvima tužitelja nad kojim je otvoren stečajni postupak, odnosno da je ta ovrha u tijeku. Temeljem čl. 169. st. 1. st. 6. i st. 7. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/15, 104/17, 36/22, dalje: SZ), nakon otvaranja stečajnog postupka pojedini stečajni vjerovnici ne mogu protiv dužnika tražiti ovrhu ili osiguranje na dijelovima imovine koji ulaze u stečajnu masu ili na drugoj imovini stečajnog dužnika,

a postupci ovrhe koji su u tijeku u vrijeme otvaranja stečajnog postupka prekidaju se bez obzira na to kada je ovršni postupak pokrenut, osim ako u ovršnom postupku već nije doneseno rješenje o namirenju razlučnog vjerovnika. Prekinute postupke ovrhe i osiguranja nastaviti će sud koji vodi stečajni postupak primjenom pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku, a sud koji vodi postupak ovrhe koja je u tijeku dužan je u roku od 8 dana od dana otvaranja stečajnog postupka utvrditi prekid postupka oglasiti se nenadležnim i ustupiti predmet sudu koji vodi stečajni postupak. Dakle, kako je dana 2. ožujka 2021. otvoren stečajni postupak nad tužiteljem i ujedno stečajnim dužnikom CIPICCO d.o.o. u stečaju, tada je nastupila pravna posljedica zabrane ovrhe i osiguranja nakon otvaranja stečajnog postupka nad istim, pa je ovršni sud koji je provodio ovrhu koja je u tijeku trebao prekinuti taj ovršni postupak a ne kako je to Općinski građanski sud u Zagrebu u svom ovršnom predmetu pod poslovnim brojem 50 Ovr-906/2020-3 od 12. svibnja 2020. svojim Rješenjem koji sadrži zaključak uputio ovršenika na ovu parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa u postupku izravne naplate nedopuštenim zbog razloga propisanog odredbom čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona. Sukladno navedenom ovaj sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan pa je temeljem čl. 169. SZ presudio kao u izreci.

9.Odluka o dosuđenom trošku tužitelju u iznosu određenom kao u izreci ove presude temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, pa obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio s tužbenim zahtjevom, to je sud dosudio parnični trošak u cijelosti tužitelju sukladno Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/2023), Zakonu o sudskim pristojbama ("narodne novine" br. 125/1, 112/12 i 118/18), vrijednosti predmeta spora i troškovniku tužitelja. Parnični trošak tužitelja sastoji se od troška za sastav tužbe u iznosu od 10.100,00 EUR (Tbr. 8. toč. 1. Ot), od troška zastupanja punomoćnika tužitelja na ročištu održanom dana 18. travnja 2023. u iznosu od 10.100,00 EUR (Tbr. 9. toč. 1. Ot), od troška zastupanja punomoćnika tužitelja na ročištu održanom dana 20. ožujka 2024. u iznosu od 10.100,00 EUR (Tbr. 9. toč. 1. Ot), od troška PDV-a od 25 % u iznosu od 7.575,00 EUR (Tbr. 46. Ot) i od troška sudske pristojbe na presudu u iznosu od 663,61 EUR, odnosno sveukupni trošak u iznosu od 38.538,61 EUR a koji trošak je bio neophodan za tužitelja tijekom ovog postupka.

U Bjelovaru 3. svibnja 2024.

Sudac
Tomislav Mrazović

Pouka o pravnom lijeku: protiv ove presude postoji pravo žalbe u roku 15 dana računajući od dana dostave na Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu, a putem ovog suda. Žalba se podnosi u tri primjerka.

Broj zapisa: **9-30867-1147d**

Kontrolni broj: **00191-ce4e8-546b1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TOMISLAV MRAZOVIĆ, L=BJELOVAR, O=TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.